

OLDA JEDE

Oldřich Jelínek je členem SKV Praha. Letošní rok by pro něj úspěšný. Obsadil 17. místo v superkombinaci na MS v Korei z konkurence 40-ti nejlepších vozíčkářů světa.

Proč jsi si vybral za sport právě lyžování?
Protože jsem od svých 5 let lyžoval závodně a lyžování byl a stále je můj život a a ani po úraze jsem na tom nechtěl nic měnit. Je bezva, že díky technice a dobrému nápadu ani nevím, kdo monoski vymyslel se dá i s tak těžkým úrazem jezdit na lyžích.

U lyžování jsi zůstal i po nehodě v automobilu, je to Tvoje srdeční záležitost?

Na tuto otázku jsem vlastně už odpověděl v první otázce.

Bylo těžké naučit se lyžovat na monoski? Co Ti nejvíc pomohlo?

Byla to silná motivace? S odstupem času musím říct, že to bylo hodně těžké, zvlášť pro mě, protože jsem si myslel, že když jsem uměl jezdit na lyžích před úrazem, tak mi to půjde lehce i na monoski. Svůj omyl jsem záhy pochopil a asi díky své tvrdohlavosti jsem to nevzdal a po skoro třech letech jsem mohl zažít radost ze svých prvních vykrojených oblouků. S trochu přimhouřenýma očima by se tomu snad dal říct i carving. Také mě hodně pomohli zapálení lidé v mém okolí v začátcích asi nejvíc můj bývalý trenér pan Křepelka a potom lidé z SKV Praha na prvním místě musím jmenovat pana Tomáše Lisého, který se mi věnuje i nadále.

Vidíš v českých areálech bariéry nebo je situace uspokojivá?

Bariéry u nás bohužel jsou, je to dáno asi tím, že v době, kdy se většina areálů stavěla

nikdo nepočítal s tím, že se lidé hendikepem budou pokoušet sportovat. Hlavně chybí sociální zařízení a snadnější přístup k vlekům a lanovkám. Současně ale musím uznat, že se nám to lidé, kteří areály provozují snaží pomoci jak nejlépe mohou.

Jak probíhá trénink na sezónu? Trénuješ sám nebo s někým?

Tak můj trénink na sezonu začíná už brzy po tom co u nás roztaje sníh, začínám nabírat kondici tím že najíždím kilometry na handbiku, to je kolo pro vozíčkáře. Potom už v září začínáme vyjíždět na tréninkové pobyty na ledovec. Střídáme Hintertux s Pitztalem, tam už trénujeme v bránách. Samozřejmě, že vozíčkář by sám bez asistence trénovat nemohl, takže se mi opět věnuje Tomáš Lisý a Honza Vavřínek, který jezdí trénovat s námi. Kluci staví tratě, natáčí videa, ze kterých se pak večer snažíme odstraňovat chyby, kterých je stále dost. Také musím vzpomenout Hanku Malotínovou naší fyzioterapeutku, která se mě po náročném tréninku snaží dát do kupy.

Jak hodnotíš dvě minulé celkem nevydařené zimy?

Myslíš nevydařené klimaticky, nebo po stránce, že jsem nic nezajel? S tou první věcí nic nenadělám a z té druhé jsem se snad už poučil. I když v té minulé sezoně jsem už byl na dobré cestě, bohužel mě dost

limitovalo zranění ramene, takže jsem měl strašně moc výpadků v tréninku. V podstatě jsem jezdil jen závody a po nich jsem se dával dohromady. Po červencové operaci už je to v pořádku, rameno drží, takže už se nemůžu na nic vmlouvat. Touto cestou bych chtěl poděkovat Mudr. Víchovi z hradecké fakultní nemocnice.

Zajel si už 11 závodů EP, už to samotné je velký úspěch. Jaký závod považuješ za nejlepší, na co nejraději vzpomínáš?

Tak na nejlepší závod stále ještě čekám i když něco se mi snad už také povedlo celkem dobře sjet. Nejraději vzpomínám na to, když se mi podaří ve zdraví přežít Super obří slalom, tam už se jezdí docela dost rychle a někdy už jsou tratě docela rozbité, takže radost je vždycky, když se člověk dostane v pořádku do cíle.

Letošní zima se vydařila, pověz nám Tvé nejlepší výsledky z letošní zimy. Vyskytly se nějaké problémy?

Letos jsem byl na EP ve švédské Sollefteå 11. a 12. ve slalomu a 15. v obřím slalomu, na závodech EP na Pitztale v prosinci 2008 jsem byl 15. v obřím slalomu a 21. v SG v podstatě ve světové konkurenci. Dále se mi podařilo získat titul MČR ve slalomu a superkombinaci. Na MS v Jižní Korei jsem byl 17. v superkombinaci, bohužel se mi nepodařilo zajet do 16. místa alespoň jeden závod, protože to jsou nominační kritéria ČPV na paralympiádu. Zatím tomu podřizuju vše, vždyť i na MS jsem jel z půlky za svoje a z půlky za klubové peníze, protože na mou účast nebyly v systému ČPV peníze a to i přes to, že jsem měl mezinárodní nominační kritéria splněna. Takže tím asi

odpovídám i na další otázku jaké mám ambice na paralympiádě. Mé ambice jsou stále stejné, dostat se přes nesmyslná nominační kritéria ČPV na paralympiádu a tam být alespoň v jednom závodě do 16. místa, což by mi paradoxně zajistilo účast na další paralympiádě v Soči za další 4 roky, tady je vidět nekoncepčnost systému ČPV, kde se vůbec nebere v potaz aktuální forma

sportovce, takže se může stát, že na paralympiádu, nebo MS jedou lidé bez tréninku, nebo aktuální formy, hlavně, že mají z doby dávno minulé zajetý nějaký výsledek byť z jednoho závodu, který se konal před 4 lety. Bohužel i přes naše snahy z objektivizovat nominační kritéria tvrdí pánové z ČPV, že je jejich nominační systém nejjednodušší a nejlepší. To mají bohužel pravdu, ale platí to pouze z jejich strany.

Příští zimu se bude konat v kanadském Vancouveru paralympiáda, jaké máš ambice? A jak probíhá příprava?

Příprava probíhá bez problému, teď už jen doladíme formu, na zbytek sezony a finále EP, které se koná na Slovensku na konci března a potom už zase kolo a najíždění km, ledovce a další sezona, která pro mě díky paralympiádě bude stěžejní, teda pokud se na ní nominuju.

Za svou osobu, ale také za tým MONTANA Ti přejeme hodně úspěchů na poli sportovním, tak také v osobním životě.

Já děkuji za otázky a týmu MONTANA přeji také mnoho úspěchů ve Vaší práci a děkuji za bezvadný servis, který nám poskytnete .